

SKO.4170.334.2024

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej: K.p.a.),
- art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 74 ust. 3, art. 80 ust. 1, art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm., dalej: oos) oraz § 3 ust. 1 pkt 54a lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm., dalej: rozporządzenie),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez VOTUM GREEN PROJECT S.A., zastępowaną przez adwokat _____ od decyzji Burmistrza Czapliska nr 2/2024 z dnia 15.01.2024 r. znak: GKO.6220.12.2021.KT.21 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej o mocy 50 MW wraz z towarzyszącą infrastrukturą zlokalizowanej na działkach o numerze ewidencyjnym 149/2, 149/3, 149/4, 149/7, 152, 153, 154, 155, 156/1, obręb ewidencyjny Siemczyno (nr 0073), gm. Czaplisek, oraz zażalenia na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 2 października 2023 r. znak: WT-K.4221.11.2023.AW.5 o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Joanna Mojska
– Joanna Lipińska

na posiedzeniu w dniu 19 września 2024 r. orzeka:

utrzymać zaskarżone postanowienie oraz decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Burmistrz Czapliska odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia na wniosek spółki VOTUM GREEN PROJECT S.A. Jak wskazał organ pierwszej instancji, przedmiotowe przedsięwzięcie zalicza się do wymienionych §3 ust. 1 pkt. 54 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), tj. zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub w otulinach form ochrony, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 1-3 tej ustawy. Po zasięgnięciu opinii na podst. art. 64 ust. 1 pkt. 1, 2 i 4 ustawy oos Burmistrz Czapliska, postanowieniem z dnia 20 stycznia 2022 r. znak GKO.6220.12.2021.KT.5 nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania ww. przedsięwzięcia na środowisko i określił zakres opracowania raportu. W dniu 2 października 2023 r. pismem znak: WST-K.4221.11.2023.AW.5 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia ze względu na potencjalny negatywny wpływ inwestycji na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska” (PLB320019), a także cele ochrony Drawskiego Parku Krajobrazowego oraz obszaru chronionego krajobrazu pn. „Pojezierze Drawskie”. W ocenie organu pierwszej instancji, odmowa uzgodnienia wiąże organ decydujący w postępowaniu

głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający przesądza o treści decyzji, która wydana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Tym samym organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko powinien wydać decyzję odmowną, w związku z odmową uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań wystosowaną przez RDOS. Nie może on bowiem wydać decyzji pozytywnej mając negatywne uzgodnienie.

Spółka VOTUM GREEN PROJECT S.A. (dalej: skarżąca) odwołała się od powyższej decyzji z zachowaniem ustawowego terminu, zaskarżając ją w całości. Jednocześnie, na podst. art. 142 K.p.a. zaskarżyła postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 2 października 2023 r. znak: WT-K.4221.11.2023.AW.5 o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, wnosząc o jego uchylenie w całości.

Zaskarżonej decyzji oraz postanowieniu zarzucono:

1. Naruszenie prawa procesowego, które miały wpływ na wynik sprawy tj.

a) art. 7 w zw. z 77 §1 oraz art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego (dale: KPA) poprzez:

— Brak wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego na skutek niewystarczającej weryfikacji stanu prawnego i faktycznego dotyczącego oddziaływania inwestycji na środowisko, bezrefleksyjne przyjęcie przez organ I instancji wniosków postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, (dalej: RDOŚ) pomimo całkowicie odmiennych wniosków prezentowanych przez raport o oddziaływaniu na środowisko przeprowadzony i dostarczony przez inwestora, brak przeprowadzenia przez organ I instancji wymaganej przepisami prawa oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zaniechanie poczynienia własnych ustaleń w tym zakresie,

— Brak wyczerpującego, rzetelnego i wszechstronnego rozpatrzenia materiału sprawy, co doprowadziło Burmistrza Czaplinka do poczynienia w zaskarżonej decyzji całkowicie dowolnych i nieuprawnionych ustaleń polegających na stwierdzeniu, że inwestycja wpisuje się w potencjalne zagrożenie dla żurawi, pomimo, iż w przeprowadzonym raporcie oddziaływania na środowisko stwierdzono brak negatywnych oddziaływań realizacji inwestycji na środowisko, w tym na obszar Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska”, a także cele ochrony Drawskiego Parku Krajobrazowego oraz obszaru chronionego krajobrazu pn. „Pojezierze Drawskie ‘ oraz podkreślono, że teren inwestycji nie jest atrakcyjny dla żurawi, jak również, że wpływ inwestycji na ptaki drapieżne jak kania ruda oraz kania czarna jest jedynie potencjalnie znaczący,

— Zinterpretowanie wątpliwości, co do stanu faktycznego sprawy na niekorzyść strony, co stanowiło oczywiste naruszenie zasad pierwszeństwa słusznego interesu stron, całkowity brak weryfikacji prawdziwości wniosków wskazanych w postanowieniu RDOŚ, pomimo ich sprzeczności z wnioskami raportu, brak jakiegokolwiek weryfikacji oddziaływań inwestycji na środowisko przez organ I instancji, co w rezultacie doprowadziło do wydania wadliwej decyzji,

— Brak dążenia przez organ I instancji do ustalenia prawdy obiektywnej, brak uwzględnienia słusznego interesu strony, brak odniesienia się przez organ I instancji do zgromadzonego materiału dowodowego, w tym do treści przedłożonego przez inwestora raportu i jego uzupełnień, ograniczając się jedynie do wskazania, że organ jest związany postanowieniem RDOŚ.

b) Art. 6 KPA poprzez błędną wykładnię art. 3 pkt 8, art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 77 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 1094) o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez uznanie, że organ I instancji nie jest zobowiązany do analizy treści i kompleksowej oceny przedmiotowego przedsięwzięcia, organ I instancji nie przeprowadził wymaganej przepisami prawa własnej oceny oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko, uznając postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie za wiążące i nie przeprowadził własnej oceny, tym samym nie wypełniając nałożonego na niego obowiązku,

c) Art. 107 §3 KPA poprzez brak precyzyjnego wyjaśnienia podstawy faktycznej oraz prawnej decyzji, co uniemożliwia właściwe zapoznanie się z motywami działania organu I instancji, zrozumienia motywów odmowy wiarygodności przedstawionemu raportu oddziaływania na środowisko, a w rezultacie

ustosunkowanie się do nich w rzeczowy i wyczerpujący sposób, ponieważ Organ ograniczył się jedynie do wskazania fragmentów postanowienia RDOŚ i podtrzymania negatywnych wniosków bez uzasadnienia.

2. Powyższe naruszenia przepisów postępowania oraz błędów w ustaleniu stanu faktycznego doprowadziły w konsekwencji do naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.

a) art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (dalej: u.o.p.) poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i uznanie, że przedmiotowa inwestycja może znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w sytuacji, gdy Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia za względu na potencjalny negatywny wpływ na cele i przedmioty ochrony Natura 2000, co nie daje podstaw do odmowy uzgodnienia realizacji inwestycji, co więcej zastosowanie przez organ I instancji, jak i RDOŚ powyższego przepisu pomimo, iż przeprowadzony raport o oddziaływaniu na środowisko wykazał, że realizacji przedmiotowej inwestycji nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko, w tym na obszar Natura 2000,

art. 80 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 1094) o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa o udostępnianiu informacji) poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bez wzięcia pod uwagę ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i wydanie decyzji odmownej, pomimo pozytywnych wniosków raportu oraz wskazania, że inwestycja nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko, w tym na obszar Natura 2000,

b) art. 81 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji błędne wydanie decyzji odmawiającej wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia,

c) naruszenia art. 81 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji, poprzez jego niezastosowanie, a w przypadku, gdy organ uznał, że nie można zrealizować przedsięwzięcia w proponowanym wariantcie, powinien zastosować wariant dopuszczony do realizacji, czego organ nie uczynił,

d) naruszenia art. 34 u.o.p. poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji brak zezwolenia na realizację przedsięwzięcia wraz z zapewnieniem kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwości funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000, w przypadku, gdy RDOŚ uznał, że przedsięwzięcie może potencjalnie negatywnie wpływać na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000.

W związku z powyższym, skarżąca wniosła o:

- a) uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zaskarżonego postanowienia w całości i orzeczenie co do istoty sprawy,
- b) uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania,
- c) jeżeli organ I instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, określenia wytycznych w zakresie wykładni tych przepisów.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany decyzji na podst. art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyjaśnić, że przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej, zakończonej zaskarżoną decyzją i postanowieniem. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w trybie odwoławczym ponownie rozpatruje sprawę w jej całokształcie, na podstawie

zgromadzonego przez organ pierwszej instancji materiału dowodowego, nie będąc przy tym związanym zarzutami odwołania.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ooś). Organ odwoławczy rozstrzyga sprawę na podstawie ww. ustawy wg brzmienia na dzień 15 października 2023 r. z wyjątkami, które zostaną niżej wskazane. Na mocy ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1890) ustawa ooś została zmieniona z dniem 16 października 2023 r. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy zmieniającej, do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (czyli ooś) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Zatem te wymienione przepisy należy zastosować w aktualnym brzmieniu, natomiast pozostałe, w brzmieniu dotychczasowym (tj. sprzed omawianej zmiany). Na marginesie należy podkreślić, że ww. przepisy wskazane jako wyjątek, nie znajdują w niniejszej sprawie zastosowania na etapie postępowania odwoławczego.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ooś). Zgodnie z art. 71 ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm., dalej: rozporządzenie) w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy ooś, przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Ponadto, zgodnie z ust. 2, realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

- 1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
- 2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ooś, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;

4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Zgodnie z ust. 2, decyzję wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte na wniosek VOTUM GREEN PROJEKT S.A. z dnia 15 listopada 2021 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej o mocy 50 MW wraz z towarzyszącą infrastrukturą zlokalizowanej na działkach o numerze ewidencyjnym 149/2, 149/3, 149/4, 149/7, 152, 153, 154, 155, 156/1, obręb ewidencyjny Siemczyno (nr 0073), gm. Czaplinek. Organ pierwszej instancji, dokonując opisu przedsięwzięcia na wstępie decyzji, omyłkowo pominął działkę nr 152, co w ocenie Kolegium pozostaje bez merytorycznego wpływu na rozstrzygnięcie, gdyż postępowanie było prawidłowo prowadzone w pełnym zakresie, a stwierdzony brak stanowi wyraźnie oczywistą omyłkę.

W sprawie bezspornym jest, że wnioskowane przedsięwzięcie zalicza się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Klasyfikacji tej organ pierwszej instancji dokonał na podst. § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a ww. rozporządzenia (0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy). Kolegium pragnie zauważyć, że od dnia 13 września 2023 r., na skutek nowelizacji rozporządzenia, na podst. § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2023 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2023.1724) zdanie wstępne pkt 54 zostało zmienione i nie dotyczy już zabudowy systemami fotowoltaicznymi. Na podst. § 1 pkt 2 rozporządzenia zmieniającego został dodany § 3 ust. 1 pkt 54a o brzmieniu:

54a) zabudowa systemami fotowoltaicznymi o powierzchni wyznaczonej po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

- z wyłączeniem zabudowy systemami fotowoltaicznymi lokalizowanej na dachach i elewacjach obiektów budowlanych;

Zatem w obecnym stanie prawnym, aktualnym na dzień wydania zaskarżonej decyzji, kwalifikacji planowanej inwestycji do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należało dokonać na podst. § 3 ust. 1 pkt 54a lit. a rozporządzenia. Stwierdzona przez Kolegium nieprawidłowość pozostaje bez wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, bowiem przewidywana powierzchnia przekracza określone w ww. przepisach zarówno przed zmianą, jak i po niej.

W niniejszej sprawie zachodzi przypadek określony w art. 59 ust. 1 pkt 2 ooś. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony postanowieniem Burmistrza Czaplinka z dnia 20 stycznia 2022 r. znak GKO.6220.12.2021.KT.5. W związku z tym decyzja winna być wydana z uwzględnieniem kwestii wskazanych w art. 80 ust. 1 pkt 1-4 ooś. Natomiast brak jest podstaw do badania zgodności inwestycji z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w ust. 2, bowiem plan taki na obszarze objętym wnioskiem nie obowiązuje.

W ocenie Kolegium, organ pierwszej instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie uzgodnieniowe w zakresie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ooś. Zgodnie z tym

przepisem, organ pierwszej instancji skierował wnioski do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (k. 277 akt). Organ prawidłowo nie zasięgał opinii Państwowej Inspekcji Sanitarnej, gdyż organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (art. 77 ust. 1 pkt 2 ooś).

W wyniku przeprowadzenia procedury uzgodnieniowej, RDOŚ postanowieniem z dnia 02.10.2023 r., znak: WST-K.4221.11.2023.AW.5 odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu organ uzgadniający wskazał, że planowane zamierzenie inwestycyjne może negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000. Teren planowanej inwestycji o łącznym obszarze ok. 86,75 ha, zlokalizowany jest w granicach obszaru Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska” (PLB320019), a planowana powierzchnia podlegająca przekształceniu wynosi niemal 70 ha (ok. 69,22 ha). Należy w tym miejscu podkreślić, że obszar Natura 2000 „Ostoja Drawska” wyznaczony został w celu ochrony populacji dziko żyjących gatunków ptaków oraz zachowania siedlisk warunkujących ich bytowanie. Zgodnie z planem zadań ochronnych sporządzonym dla ww. obszaru, przedmiot ochrony stanowi 39 gatunków ptaków: perkozek, perkoz dwuczuby, bąk, czapla siwa, bocian czarny, bocian biały, łabędź niemy, łabędź krzykliwy, gęgawa, krakwa, cyraneczka, cyranka, gągoł, nurogęś, trzmielojad, kania czarna, kania ruda, bielik, błotniak stawowy, orlik krzykliwy, rybołów, wodnik, derkacz, kokoszka, łyska, żuraw, kszyc, słonka, samotnik, brodziec piskliwy, rybitwa czarna, siniak, puchacz, włochatka, lelek, zimorodek, dzięcioł czarny, muchołówka mała, kormoran. Plan ochrony obszaru Natura 2000 identyfikuje istniejące i potencjalne zagrożenia dla przedmiotów ochrony, a także określa warunki utrzymania lub odtworzenia ich właściwego stanu, zachowania integralności obszaru Natura 2000 oraz spójności sieci obszarów Natura 2000. Plan ten jest ustanawiany z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000. Zgodnie z definicją legalną sformułowaną przez ustawodawcę w art. 3 ust. 1 pkt 17 ooś, przez znaczące negatywne oddziaływanie na obszar Natura 2000 rozumie się oddziaływanie na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności działania mogące:

- a) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- b) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- c) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Budowa dużych farm fotowoltaicznych o charakterze przemysłowym, o powierzchni wyznaczonej po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli większej niż 0,5 hektara na obszarach objętych formami ochrony przyrody zalicza się do potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W ocenie Kolegium, przedmiotowe przedsięwzięcie, planowane na działkach o łącznej powierzchni 86,75 ha, może pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, m. in. poprzez:

- Utratę siedlisk – instalacja paneli słonecznych może prowadzić do przekształcenia lub zniszczenia naturalnych siedlisk, które są kluczowe dla ptaków, zmniejszając dostępność terenów lęgowych, żerowisk i miejsc odpoczynku.
- Zmianę krajobrazu – rozległe panele mogą wpływać na wzorce migracyjne i orientację ptaków, szczególnie gatunków, które polegają na naturalnych cechach krajobrazu.
- Zjawisko pułapki ekologicznej – błyszczące powierzchnie paneli mogą być mylnie postrzegane przez ptaki jako zbiorniki wodne, co prowadzi do prób lądowania na nich i potencjalnych obrażeń.
- Ryzyko kolizji – ptaki mogą zderzać się z infrastrukturą elektrowni, w tym z samymi panelami oraz elementami konstrukcyjnymi, co może prowadzić do ich śmierci lub obrażeń.
- Zaburzenia w zachowaniach lęgowych – instalacja elektrowni może zwiększać hałas i obecność ludzi, co może niekorzystnie wpływać na ptaki wrażliwe na zakłócenia, prowadząc do porzucania gniazd lub zmniejszonej aktywności lęgowej.

- Fragmentację siedlisk – podzielenie obszarów kluczowych dla ptaków może ograniczać ich przemieszczanie się między różnymi częściami ostoi, utrudniając im dostęp do zasobów niezbędnych do przetrwania.
- Wpływ na dostępność pokarmu – zmiana struktury roślinności na skutek instalacji może zmniejszać dostępność pokarmu dla ptaków, np. owadów lub roślin, które stanowią ważny element ich diety.
- Zakłócenie wzorców migracyjnych – duże instalacje mogą wpływać na szlaki migracyjne ptaków, powodując ich dezorientację lub zmuszając je do zmiany tras, co może negatywnie wpływać na ich kondycję i szanse przeżycia.

Zjawiskom tym nie da się zapobiec na tak dużym obszarze, jak planowany w niniejszej sprawie. Zdaniem Kolegium, słusznie wywiódł organ pierwszej instancji, że planowane przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia RDOŚ szczegółowo wyjaśnił, dlaczego planowana inwestycja w negatywny sposób mogłaby wpłynąć na występujące na jej terenie gatunki ptaków, dla ochrony których został utworzony ww. obszar Natura 2000. W ocenie Kolegium, decyzja jest wynikiem prawidłowo przeprowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w obszarze Natura 2000 z równoczesnym uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych oraz celów wyznaczenia obszaru Natura 2000.

W ramach programu Natura 2000 wyznaczone zostały tak zwane Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków oraz Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk. Są to tereny mające na celu ochronę i odtwarzanie kluczowych ekosystemów, siedlisk, gatunków i cech krajobrazu w Europie. Obowiązują na nich ochronne regulacje prawne i z tego względu wykluczona jest na tym obszarze działalność, która mogłaby pogorszyć stan środowiska i chronionych gatunków, nawet jeżeli jest to inwestycja w ekologiczne źródła wytwarzania energii w tym źródła energii odnawialnej. W przypadku, gdy lokalizacja inwestycji pokrywa się z terenami podlegającymi ochronie konieczne jest wykonanie raportu oddziaływania na środowisko. Każda inwestycja planowana na obszarach Natura 2000 nawet ta, która pozyskuje energię ze źródeł odnawialnych musi być, co najmniej neutralna dla chronionego obszaru lub należy wykazać, że korzyści z jej zrealizowania będą większe niż ewentualne szkody poczynione na danym terenie. Jakikolwiek negatywne oddziaływanie na środowisko objęte ochroną dyskwalifikuje dany projekt z realizacji. W sytuacjach szczególnych dana inwestycja może zostać zrealizowana. Dzieje się tak w przypadku, gdy występuje nadrzędny interes publiczny, o charakterze społecznym lub gospodarczym, brak jest innych wariantów o mniejszym oddziaływaniu na środowisko, możliwe jest przeprowadzenie skutecznej rekompensaty przyrodniczej równoważnej do skali strat i zniszczeń przyrodniczych. W ocenie Kolegium, w niniejszej sprawie przypadki te nie zachodzą, gdyż priorytetem jest ochrona obszaru Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska” (PLB320019), wyznaczonego w celu ochrony populacji dziko żyjących gatunków ptaków oraz zachowania siedlisk warunkujących ich bytowanie. Przeprowadzenie rekompensaty przyrodniczej w tym przypadku nie jest możliwe. Interes publiczny, jakim niewątpliwie jest pozyskiwanie energii z odnawialnych źródeł, można natomiast realizować na innych terenach, nieobjętych ochroną.

Kwestionowanie przez skarżącą spółkę „atrakcyjności” terenu inwestycji dla żurawi, czy innych gatunków ptaków stoi w opozycji do zasadności utworzenia obszaru Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska” oraz do planu zadań ochronnych sporządzonego dla ww. obszaru (Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 27 czerwca 2022 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Drawska PLB320019, Dz. Urz. Woj. Zach. z 2022 r. poz. 2878) i z tych powodów nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z ww. zadaniami, planuje się utrzymanie siedlisk żerowiskowych i noclegowisk żurawi, odpowiadających biologicznym wymaganiom gatunku, w tym pól uprawnych, z uwzględnieniem zmian wynikających z procesów naturalnych (pkt 26), do których nie sposób zaliczyć budowy wielkopowierzchniowej, 70-hektarowej farmy fotowoltaicznej. Należy podkreślić, że żurawie to nie jedyny gatunek ptaków objętych ochroną na tym terenie. „Ostoja Drawska”

jest jedną z największych w Polsce ostoi ptaków, obejmującą swym zasięgiem najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym fragmenty Pojezierza Drawskiego.

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że organ pierwszej instancji podjął wszelkie czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a wydana decyzja nie narusza obowiązujących przepisów. Zarzuty Skarżącej Spółki nie zasługują na aprobatę i nie mogą być uwzględnione. Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Do pisma należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich stronom zgodnie z art. 47 § 1 ustawy. Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535 t.j.). Wpis stały na podst. § 2 ust. 3 pkt 3 w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu ochrony środowiska i przyrody – wynosi 200 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>.

Przewodnicząca Składu Orzekającego

Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:

Joanna Mojska

Joanna Lipińska

Otrzymują:

1. Adwokat
Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych Halaś i Wspólnicy
sp. k. ul. Wyścigowa 56i, 53-012 Wrocław
2. Strony w drodze publicznego obwieszczenia
3. RDOŚ Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie, ul. Mieszka I
24, 75-123 Koszalin,
4. Burmistrz Czaplinka wraz z aktami (k. 1-416)
- 5.aa